

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22540

гр. София, 01.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
закрито заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разглежда дело номер **6761** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 вр. с ал.2 АПК вр. с чл. 60 АПК във връзка с
чл 46, ал.5 ЗОС.

Образувано е по молба /инкорпорирана в жалбата/ на В. Н. Ф. за спиране
предварителното изпълнение на обжалваната от него Заповед № РКР25-РД09-208 от 3.06.2025г на
кмета на СО, район К. с която на основание чл. 46 ал.2 от ЗОС е прекратено наемното
правоотношение възникнало от Заповед № РКР23-РД66-26 от 26.04.2023г на кмета на район К. за
общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх Г ет 6 ап.75.
Искането е мотивирано с това, че предварителното изпълнение би причинило значителни и
непоправими вреди като остави без дом жалбоподателя.

Съдът след като се запозна с искането за спиране изпълнението на оспорваната
заповед, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 46, ал.5 от ЗОС жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако
съдът разпорежи друго. В ЗОС няма специални разпоредби относно предпоставките за спиране на
предварителното изпълнение на обжалваната заповед, поради което приложими са разпоредбите
на АПК.

След преценка на доводите на жалбоподателя и данните по делото до този момент, съдът
намира, че искането за спиране с правно основание чл.166 ал.4 вр. ал. 2 от АПК е допустимо, тъй
като е заявено от лице с правен интерес, и е насочено срещу акт, чието изпълнение може да бъде
спряно от съда.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 5 от ЗОС регламентира възможността съдът да спре
изпълнението на административните актове по чл.46, ал. 2 от ЗОС като не сочи основания,
обосноваващи спиране на изпълнението. Съдът приема, че за да се постанови спиране по реда на
чл.46, ал. 5 ЗОС на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл.46, ал. 2
ЗОС, в тежест на жалбоподателя е да установи наличие на обстоятелства, мотивиращи спиране на
изпълнението. Жалбоподателят трябва да докаже, че са налице важни причини,
противопоставими на интереса на издателя на акта, презумиран от закона, за да се допусне

спиране на изпълнението. Предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по закон - чл. 46 ал. 5 ЗОС. В случаите когато законодателят разпорежда предварително изпълнение на определена категория административни актове, той презюмира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова норма. След като законът презюмира наличието на една или няколко от предпоставките по чл. 60 АПК, по аргумент за противното, в хипотезата на чл. 46 ал. 5 ЗОС съдът следва да намери по отношение на страната наличие на някое от основанията по чл. 60 АПК, като в тежест на молителя е да представи доказателства за тяхното наличие, тоест доколкото е налице допуснато от законодателя предварително изпълнение на заповедта по силата на самия закон следва да е налице основание за спиране на изпълнението със същата степен на значимост – допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата степен правните интереси на засегнатото лице. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение е в държавен и обществен интерес. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането на изпълнението на заповедта е основателно. Спиране може да бъде постановено само ако съществува възможност изпълнението да причини значителни или трудно поправими вреди.

В конкретният случай, съдът намира, че предварителното изпълнение на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение ще доведе до застрашаване личните интереси на жалбоподателя и неговото здраве, тъй като ще остане без жилище. С прекратяването на наемното правоотношение при допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, няма да бъдат защитени важни обществени интереси или да бъде защитен живота или здравето на граждани, а напротив ще бъде застрашено здравословно състояние на жалбоподателя, което безспорно обосновава възможността за причиняване на съществени вреди. В тази връзка съдът намира, че с предварителното изпълнение няма да бъдат охранени важни държавни и обществени интереси, а напротив ще бъдат застрашени такива, а и именно здравето на жалбоподателя, който ще остане без жилище, а това е по – важният обществен интерес. Жалбоподателят, предвид краткия срок даден за освобождаване на жилището /15 дневен от получаване на заповедта / не би могъл да си осигури друго жилище до приключване на производството, като предварителното изпълнение на заповедта ще му причини значителна вреда, поставяйки го в невъзможност да се настани в друго жилище, тоест би довело до причиняването на особени съществени неблагоприятни последици, които при благоприятен изход на делото биха били труднопоправими. Освен това, имотът се ползва от жалбоподателя от 2023г , тоест от около 2 години и към момента административният орган предприема действия за охрана на обществения интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона. Оспорващият би претърпял непоправими вреди, поради лишаването му от жилище, преди да е решен спора относно прекратяване на наемното правоотношение. При незабавното освобождаване на процесното жилище от жалбоподателя, в него своевременно ще бъде настанено друго лице, което също води до непоправимост на последиците при изпълнението на административния акт. В случая допуснатото по силата на закона незабавно изпълнение не е съизмеримо с възможните вреди, които биха настъпили при лишаване на оспорващия от жилище, като изпълнението на административния акт, ще засегне права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. С оглед на тези обстоятелства съдът намира, че е налице реална опасност за жалбоподателя да му бъдат причинени значителни

вреди от предварителното изпълнение на заповедта – както материални, така и морални. Съдът приема, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди на Столична община, които са трудно поправими. Напротив, такива имуществени вреди ще настъпят в патримониума на оспорващия, поради което не следва преди влизане в сила на съдебния акт по същество на спора жалбоподателят да освободи имота. Спирането ще даде възможност до разрешаване на спора В. Н. Ф. да не бъде лишен от жилище и така да предприеме мерки и да се съобрази с произтичащите за него последици от стабилния административен акт. След като до момента на издаване на заповедта не е съществено засегнат обществен интерес, едва ли подобно засягане ще се осъществи точно в периода до решаването на въпроса за законосъобразността на административния акт, респ. неговото влизане в сила, което определя и необходимостта от запазването на фактическото положение, съществувало до издаването му.

Ето защо съдът приема искането за основателно.

Водим от горното СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА допуснатото по силата на закона - чл.46, ал.5 от ЗОС предварително изпълнение на Заповед № РКР25-РД09-208 от 3.06.2025г на кмета на СО, район К. до приключване производството по оспорване на административния акт с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението до страните.

съдия: